

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **KIMEX LC, a.s.**, IČ 25390848, se sídlem Mitrovická 37, Paskov, zast. JUDr. Oldřichem Krpcem, advokátem se sídlem AK Chrobákova 543/6, Ostrava – Stará Bělá, proti žalované: **Česká obchodní inspekce**, ústřední inspektorát, se sídlem Štěpánská 15, Praha 2, o uložení pokuty, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2013, č. j. 78 Ad 35/2012 - 23,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2013, č. j. 78 Ad 35/2012 - 23, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalovaná (dále též „stěžovatelka“) napadla rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2013, č. j. 78 Ad 35/2012 - 23, kterým bylo zrušeno její potvrzující odvolací rozhodnutí ze dne 13. 4. 2012, č. j. ČOI 21675/12/O100/4000/11/12/tu/Št, a současně bylo zrušeno i prvostupňové rozhodnutí České obchodní inspekce, Inspektorátu pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj ze dne 20. 1. 2012, č. j. 1251 R – 40/11/Šku/Inf. Předmětným rozhodnutím byla žalobci podle zjištění ze dne 21. 4. 2011 uložena pokuta ve výši 2.000 Kč, za porušení povinnosti jako prodávajícího řádně informovat spotřebitele o způsobu použití prodávaného výrobku a o nebezpečí, které vyplývá z jeho nesprávného použití.

V podané žalobě žalobce namítal, že postup žalované byl při ukládání pokuty nezákonný a navíc zmatečný a chaotický. Pokuta byla nejprve příkazem ze dne 8. 8. 2011 uložena společnosti KIMEX 07, a.s., která předmětnou provozovnu, v níž bylo učiněno rozhodné zjištění (vedoucí k uložení dotčené pokuty) provozovala před žalobcem. Příkaz byl doručen žalobci, ten proti němu podal jako právní nástupce zaniklé společnosti odpor s tím, že KIMEX 07, a.s.

se uváděného správního deliktu nemohla dopustit, neboť provozovnu, která byla předmětem kontroly 21. 4. 2011 již od 12. 1. 2011 neprovozovala (od tohoto data má předmětnou provozovnu v živnostenském rejstříku uvedenu jako svou provozovnu žalobce). Poté bylo usnesením ze dne 24. 8. 2011 řízení ve věci uložení pokuty zastaveno, a o tomto usnesení byl žalobce vyrozuměn. Obsah této listiny nelze vyložit jinak, než že řízení vůči žalobci bylo zastaveno. Zejména pak s přihlédnutím k tomu, že proběhla fúze společnosti KIMEX 07, a.s. s žalobcem a tato fúze byla dne 6. 6. 2011 zapsána v obchodním rejstříku. Přesto byl dne 23. 12. 2011 vydán pod č. j. 1251P-40/11/Šku/Inf/Cha příkaz o uložení pokuty žalobci, který byl napaden odporem a dne 20. 1. 2012 bylo vydáno rozhodnutí České obchodní inspekce, Inspektorátu pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj. Žalovaná si tak podle žalobce nedokázala v zahájeném správním řízení zjistit a ověřit skutečnosti nutné jak pro zahájení řízení, tak pro jeho pokračování a vydání rozhodnutí. Postupem žalované došlo mj. k porušení základních zásad správního řízení.

Krajský soud po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. V daném případě správní orgán nejprve rozhodl ve věci neexistujícího účastníka (KIMEX 07, a.s.), rozhodnutí doručil jeho nástupci (KIMEX LC, a.s.), a poté řízení ve věci neexistujícího účastníka k odporu podanému žalobcem zastavil. Zastavení řízení vyznačil ve správním spisu a o zastavení řízení informoval žalobce. Dne 20. 1. 2012 pak správní orgán vydal usnesení, kterým prohlásil nicotnost rozhodnutí-příkazu o uložení pokuty ze dne 8. 8. 2011. Následně však byla pokuta napadenými rozhodnutími uložena žalobci. Správní orgán tedy o téže věci dříve pravomocně rozhodl, a proto musel přihlédnout z moci úřední k překážce rei iudicatae. Důvod řízení odpadl. S ohledem na zákaz dvojího projednání téže věci nemůže žádný správní orgán vést správní řízení pro tentýž skutek. Přestože žalovaná zastavila řízení ve věci uložení pokuty účastníka řízení KIMEX 07, a.s., jehož nástupcem se stala společnost KIMEX LC, a.s., rozhodnutí společnosti KIMEX LC, a.s. doručila, žalovaný znovu o téže věci rozhodl.

V podané kasační stížnosti žalovaná s odkazem na § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) namítá, že se v posuzované věci nemohlo jednat o překážku věci rozhodnuté, neboť bylo rozhodováno o povinnosti odlišných osob. Nahlédnutím do veřejné části živnostenského rejstříku bylo správním orgánem prvního stupně zjištěno, že předmětnou provozovnu má ke svému podnikání od 12. 1. 2011 zapsanou společnost KIMEX LC, a.s., tedy žalobce. Z uvedeného plyne, že v době kontroly dne 21. 4. 2011 byl provozovatelem kontrolované provozovny právě žalobce a byl to on, kdo se dopustil předmětného deliktu. Tuto skutečnost žalobce nikdy v průběhu správního řízení ani v řízení před soudem nerozporoval. Správní orgán proto po zastavení řízení se společností KIMEX 07, a.s., zahájil řízení pro porušení právních povinností zjištěných při kontrole dne 21. 4. 2011 se žalobcem. V době kontroly, tedy v době spáchání správního deliktu, existovaly obě uvedené společnosti odděleně. Společnost KIMEX LC, a.s. se stala právním nástupcem společnosti KIMEX 07, a.s. až ke dni 6. 6. 2011. V obou řízeních tak šlo o odlišné subjekty. S ohledem na uvedené, stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil.

Žalobce ke kasační stížnosti vyjádření nepodal.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti napadenému rozsudku přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s.

pokračování

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu i řízení, jež jeho vydání předcházelo. Vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti, dospěl k závěru, že kasační stížnost **je důvodná**.

Předmětem sporu v posuzované věci je otázka, zda při rozhodování o uložení pokutě ve vztahu k žalobci existovala překážka věci pravomocně rozhodnuté, ve smyslu § 48 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, založená usnesením o zastavení řízení ve věci uložení pokuty společnosti KIMEX 07, a.s.

Podle tohoto zákonného ustanovení lze přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost z téhož důvodu téže osobě pouze jednou. Za sporné v dané věci je označeno to, zda se při ukládání pokuty odpovědnému subjektu v prvním i ve druhém případě jednalo o tutéž osobu.

Z obsahu spisu, což ostatně výslovně uvádí i žalobce ve své žalobě, vyplývá, že společnost KIMEX LC, a.s. se stala právním nástupcem společnosti KIMEX 07, a.s. ke dni 6. 6. 2011. Tzn., že v době spáchání předmětného správního deliktu existovaly oba tyto subjekty samostatně, a s ohledem na to, že předmětnou provozovnu neprovozovaly společně, daného správního deliktu se mohl dopustit jenom jeden z nich. Mohl to přitom být jen ten subjekt, který danou provozovnu provozoval, a také byl žalovanou kontrolován, v rozhodný den kontrolního zjištění, tedy dne 21. 4. 2011. Vzhledem k tomu, že společnost KIMEX 07, a.s. předmětnou provozovnu již od 12. 1. 2011 neprovozovala, a od téhož dne tuto provozovnu provozovala společnost KIMEX LC, a.s., je zřejmé, že kontrolovaným subjektem dne 21. 4. 2011 byla a předmětného správního deliktu se dopustila společnost KIMEX LC, a.s., tedy žalobce. V té době žalobce ještě nebyl právním nástupce společnosti KIMEX 07, a.s., neboť právní účinky jejich fúze, jak bylo výše poznamenáno, nastaly až ke dni 6. 6. 2011.

Za tohoto stavu je tedy zřejmé, že řízení o uložení předmětné pokuty mělo být vedeno se žalobcem.

Na tom nic nemění skutečnost, že řízení o uložení předmětné pokuty bylo nejprve nesprávně vedeno se společností KIMEX 07, a.s., jako předchozím provozovatelem předmětné provozovny. Správní orgán prvního stupně toto své pochybení napravil tím, že nejprve toto řízení zastavil, a poté ještě příkaz o uložení pokuty ze dne 8. 8. 2011 prohlásil za nicotný.

Je sice skutečností, že k zastavení řízení o uložení pokuty společnosti KIMEX 07, a.s., došlo v době, kdy tato společnost již neexistovala, a žalobce byl již jejím právním nástupcem, ale byl-li následně dne 20. 1. 2012 prohlášen příkaz o uložení pokuty ze dne 8. 8. 2011 společností KIMEX 07, a.s. za nicotný, bylo, a to již bez ohledu na usnesení o zastavení řízení ze dne 24. 8. 2011 vůči společnosti KIMEX 07, a.s., a současně i při vědomí existence právního nástupnictví žalobce ode dne 6. 6. 2011, právně „odklizeno“ rozhodnutí, které by příp. do budoucna mohlo založit překážku věci rozhodnuté k následně vydaným správním rozhodnutím vůči žalobci (jako právnímu nástupci společnosti KIMEX 07, a.s.).

Pro posuzovanou věc je však rozhodující, že předmětný skutek nebyl skutkem společnosti KIMEX 07, a.s., jejíž odpovědnost by následně přešla na žalobce jako jejího právního nástupce (a tam by příp. o překážku věci rozhodnuté jíti mohlo), ale od počátku se jednalo o skutek žalobce, z doby před fúzí se společností KIMEX 07, a.s., a proto také postih za správní delikt, který byl žalobci uložen, s právním nástupnictvím společnosti KIMEX 07, a.s. nikterak nesouvisel.

Řízení o uložení pokuty žalobci za správní delikt ve vztahu k němu vyústilo v jediné rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a následně v odvolací rozhodnutí žalovaného, přičemž těmto rozhodnutím nepředcházelo žádné rozhodnutí, které by témuž subjektu již uložilo tutéž povinnost z téhož důvodu. Proto uložení pokuty žalobci napadenými správními rozhodnutími nedošlo k porušení zákazu spočívajícího v překážce věci rozhodnuté.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud přisvědčil námitkám stěžovatele a shledal, že napadený rozsudek krajského soudu trpí nezákonností spočívající v nesprávném právním posouzení právní otázky (§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Proto napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.).

V dalším řízení bude krajský soud povinen následovat závazný právní názor vyjádřený v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.) a v jeho světle znovu posoudit uplatněné žalobní námitky. Krajský soud v novém rozhodnutí rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. července 2014

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu